

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203783
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8313203783.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, Údernícka 5, 851 01 Bratislava, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi v 1. rade L.Š. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom X. E. XXXX/X, J., toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Petrom U., T. X. E. XXXX/X, J., v 2. rade D. U., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Q. XX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou P.Í. U., T. Q. XX, XXX XX, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcov a) Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Važecká 16, Prešov, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK ul. Sov. Hrdinov 463/66, Svidník, b) Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, Petrovská 10, Skalica, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Kempom, AK Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 574,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Súd náhradu trov konania odporcom v 1. a 2. rade nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS trovy konania vo výške 211,61 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajší súd dňa 4.10.2011 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal odporcov v 1. a v 2. rade k úhrade sumy vo výške 555,05 eur s príslušenstvom a trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.4.2007, postúpila Všeobecná úverová banka, a.s. pohľadávku voči odporcom na navrhovateľa. Jeho právny predchodca, Všeobecná úverová banka, a.s., uzavrela s odporcom dňa 24.2.2004 Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka č. XXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili splátky úveru riadne a včas, právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu o úvere a následne navrhovateľ vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpeniu pohľadávky predstavovala sumu 2625,52 eur, ktorá pozostáva z istiny 2339,66 eur, riadneho úroku 116,20 eur, úroku z omeškania 0,47 eur a ostatného príslušenstva a poplatkov 169,19 eur v súlade s výpisom

z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca žalobcu deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok žalovanej ku dňu postúpenia pohľadávky. Odporcovia uhradili k dňu spísania návrhu sumu 2070,47 eur. Navrhovateľ v konaní si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 13.4.2007, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky a to v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda vo výške 14,75 % ročne.

Súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu č.k. XRo/XXX/XXXX-XX zo dňa 10.10.2011, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Uznesením súdu zo dňa 21.12.2012, č.k. XRo/XXX/XXXX-XX súd zrušil platobný rozkaz, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporcov.

Listom doručeným súdu dňa 29.11.2011 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcov.

Vedľajší účastník v písomných vyjadreniach zo dňa 16.03.2012, 22.05.2012 a 10.09.2012 poukázal na postavenie odporcov, ako spotrebiteľov v zmysle § 52 a nasl. OZ. Zároveň vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa s poukazom na to, že jeho právny predchodca zmluvu odporcom vypovedal, čím sa ich dlh stal splatným 12.02.2007. Keďže nárok navrhovateľa sa premlčuje v 3 ročnej premlčacej lehote a navrhovateľ návrh na súd podal dňa 04.10.2011, tento je premlčaný. Vedľajší účastník preto žiadal, aby súd v dôsledku premlčania návrh zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

Uznesením zo dňa 4.4.2012, č.k. XXC/XX/XXXX-XX súd ustanovil odporkyni v 1. rade opatrovníka H. U. a uznesením zo dňa 4.4.2012, č.k. XXC/XX/XXXX-XX súd ustanovil opatrovníčku P. U. pre odporcu v 2. rade, nakoľko sa súdu adresu pobytu odporcov v zahraničí vykonaným šetrením nepodarilo zistiť.

Prípisom zo dňa 04.06.2012 navrhovateľ súdu oznámil, že vzhľadom na to, že v priebehu konania odporcovia uhradili sumu 200,00 eur návrh ohľadom tejto sumy berie späť a žiada, aby súd zaviazal odporcov k úhrade 355,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,75 % ročne zo sumy 269,66 eur od 13.04.2007 do 17.05.2012 a 14,75 % ročne zo sumy 69,66 eur od 18.05.2012 do zaplatenia, ako aj trov konania, preto súd uznesením zo dňa 05.06.2012, č. k. 18C/53/2012 - 117 konanie ohľadom sumy 200,00 eur zastavil a návrh ohľadom zvyšku nároku navrhovateľa vylúčil na samostatné konanie.

Rozsudkom súdu zo dňa 25.9.2012, č.k. XXC/XXX/XXXX-XX súd konanie ohľadom istiny vo výške 355,05 eur a úroku z omeškania vo výške 44,95 eur zastavil. Odporcov v 1. a v 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 14,75 % ročne zo sumy 269,66 eur od 13.04.2007 do 17.05.2012, vyčíslený pevnou sumou 157,85 eur a úrok z omeškania vo výške 14,75 % ročne zo sumy 69,66 eur od 18.05.2012 do 26.06.2012 vyčíslený pevnou sumou 1,10 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 682,03 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 16Co 178/2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa s výnimkou výroku, ktorým súd konanie ohľadom istiny vo výške 355,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 44,95 eur zastavil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Konanie ohľadom sumy 355,05 eur bolo právoplatne zastavené a zvyšná časť uplatneného nároku navrhovateľa tak bola vedená pod sp. zn. XXC/ XX/XXXX.

Listom doručeným súdu dňa 31.10.2012 oznámilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcov.

Vedľajší účastníci ani opatrovníci odporcov sa na pojednávanie nedostavili aj napriek tomu, že boli riadne a včas predvolaní, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti.

V rámci dokazovania súd vypočul zástupcu navrhovateľa, oboznámil s návrhom na začatie konania, zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru, zmluvou o postúpení pohľadávok, písomnými vyjadreniami navrhovateľa a vedľajšieho účastníka a ďalšími listinnými dôkazmi.

V písomnom vyjadrení zo dňa 20.09.2012 navrhovateľ uviedol, že vzhľadom na to, že odporcovia svoj dlh písomne uznali, námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom pokladá za bezdôvodnú. Navrhovateľ zároveň súdu oznámil, že odporcovia v priebehu konania uhradili dňa 26.06.2012 sumu 200,00 eur a 03.09.2012 uhradili ďalších 200,00 eur, preto návrh ohľadom istiny vo výške 355,05 eur a časti úroku z omeškania vo výške 44,95 eur berie späť a žiada, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

Vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v písomnom vyjadrení zo dňa 10.09.2012 opätovne poukázal na to, že nárok navrhovateľa je premlčaný, preto žiadal, aby súd tento zamietol a priznal mu náhradu trov konania v celkovej výške 105,67 eur.

Zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na podanom návrhu a žiadal, aby súd vzhľadom na to, že došlo k späťvzatiu návrhu ohľadom istiny a príslušenstva odporcov zaviazal k úhrade zostatku pohľadávky, t. j. príslušenstva z uhradenej sumy pozostávajúceho z úroku z omeškania, ako aj trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav :

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.4.2007 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči odporcom, ktorá tvorí predmet tohto konania na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníka.

Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a odporcami v 1. a v 2. rade dňa 24.2.2004 vyplýva, že odporcom ako spoludlžníkom bol poskytnutý úver vo výške 3651,33 eur (110.000 Sk), ktorý sa zaviazali splatiť v mesačných splátkach po 93,50 eur (2816,87 Sk) so začiatkom splácania od 11.03.2004 s poslednou splátkou dňa 11.02.2009. Zmluvné strany si dohodli pevnú úrokovú sadzbu 14,3 % ročne, ktorá sa nemení po celú dobu splácania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 9,85 %. Celkové náklady dlžníka, t. j. budúca hodnota spotrebného úveru bola dohodnutá vo výške 5.840,80 eur a výška úrokov s poplatkami bola dohodnutá vo výške 2.189,47 eur.

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 12.4.2007 vyplýva, že došlo k odstúpeniu dňa 12.2.2007 z dôvodu, že dlžníci poskytnutý úver nesplácali riadne a včas.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 24.07.2009 vyplýva, že odporcovia svoj dlh voči navrhovateľovi vo výške 2.339,66 eur, vrátane prísl. a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,70 eur uznali. Zároveň sa dohodli s navrhovateľom, že dlžnú sumu mu splatiť mesačnými splátkami po 500,00 eur, pričom prvá splátka bola dohodnutá na deň 28.07.2009. Účastníci sa zároveň dohodli, že v prípade, ak odporcovia dlžnú sumu nebudú splácať podľa dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Účastníci zároveň vyhlásili, že ohľadom premlčania dlhu a jeho následkoch vedomosti majú.

Podľa ustanovenia §497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa prechodných ustanovení k úprave účinnej od 1.4.2004, § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 až 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004, Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákomom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanovíť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné

prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka; ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 521 Občianskeho zákonníka, ak dôjde k dohode o tom, že sa už splatný dlh bude plniť v splátkach, a ak veriteľ chce, aby dlžník v splátkach plnil aj úroky z omeškania, musí sa to výslovne dohodnúť.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporcovia v 1. a v 2. rade a právny predchodca navrhovateľa uzavreli dňa 24.2.2004 Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcom ako spoludlžníkom úver vo 3651,33 eur (110.000 Sk), ktorý sa zaviazali splatiť v mesačných splátkach po 93,50 eur (2816,87 Sk) so začiatkom splácania od 11.03.2004 s poslednou splátkou dňa 11.02.2009. Zmluvné strany si dohodli pevnú úrokovú sadzbu 14,3 % ročne, ktorá sa nemení po celú dobu splácania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 9,85 %. Celkové náklady dlžníka, t. j. budúca hodnota spotrebného úveru bola dohodnutá vo výške 5.840,80 eur a výška úrokov s poplatkami bola dohodnutá vo výške 2.189,47 eur.

Zároveň mal súd za preukázané, že v dôsledku neuhradenia dlžnej sumy odporcami bolo odstúpené právnym predchodcom navrhovateľa od zmluvy dňa 12.2.2007. Od tejto doby bolo potrebné počítať plynutie premlčacej doby, pre zohľadnenie námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom. Nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 4.10.2011, bola podaná po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.4.2007 mal súd za preukázané, že pohľadávka VÚB, a.s. voči odporcom bola postúpená na navrhovateľa.

Dňa 24.7.2009 bola medzi účastníkmi uzatvorená Dohoda o zavretí splátkového kalendára a uznaní, ktorú podpísali obe zmluvné strany. Predmetom Dohody bolo uznanie dlhu zo strany odporcov v 1. a v 2. rade, pričom obaja odporcovia sa zároveň záväzkov zaviazali splatiť formou mesačných splátok vo výške 500 eur mesačne.

Súd po preskúmaní Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, zistil, že dohoda o splátkach je typickým formulovaným ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu.

Uvedenú dohodu je však potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa.

Je potrebné zdôrazniť, že právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcami, je právnym vzťahom so spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo k službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorá je mu adresovaná, ak je obchodná praktika orientovaná na

určitú skupinu spotrebiteľov. V danom prípade pri uzatváraní dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože obidva tieto znaky nekalosti (nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa) boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praktike alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňované v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska sa preto javí Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika, neplatná.

Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa, súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej Smernice (čl. 5 a 9) o nekalú obchodnú praktiku a neodbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí.

Preto uvedené uznanie dlhu, nakoľko Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neplatná, nemôže mať právne následky riadneho uznania dlhu, a to aj vo vzťahu, čo sa týka premlčania žalovanej pohľadávky a súd preto vyhovel námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom. Súd sa pritom už nezaoberal základom nároku a jeho výškou, nakoľko vzhľadom na účinne vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom, už zaoberania sa touto otázkou nebolo potrebné.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovanej je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním.

Keďže vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k úverovej zmluve a uznanie dlhu odporcami je neplatné, nakoľko je nekalou obchodnou praktickou, súd žalobu zamietol.

O trovách celého konania, t.j. konania vedeného pod sp. zn. 18C/53/2012, sp. zn. 18C/161/2012 a tohto konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. Konanie vedené pod sp. zn. 18C/53/2012 bolo ohľadom sumy 200,- eur zastavené, pod sp. zn. 18C/161/2012 bolo konanie zastavené ohľadom sumy 355,05 eur, preto lebo navrhovateľ zbral návrh ohľadne týchto súm späť. Dôvodom späťvzatia bolo síce plnenie zo strany odporcov, avšak išlo o plnenie premlčaného záväzku, preto súd návrh navrhovateľa nepovažoval za podaný dôvodne. Vo zvyšnej časti mali odporcovia plný úspech, preto majú právo na náhradu trov konania. Odporcovia si však právo na náhradu trov konania neuplatnili, a navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, preto súd rozhodol o trovách konania tak, že náhradu trov konania odporcom v 1. a v 2. rade nepriznal.

Vedľajší účastník svoje procesné postavenie odvodzuje od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník vystupoval na strane odporcov, ktorým právo na náhradu trov konania vzniklo, preto súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p., vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS náhradu trov konania od navrhovateľa priznal vo výške 211,61 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS pozostávajú z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb z hodnoty 555,05 eur za jeden úkon právnej služby vo výške 36,51 eur. Súd priznal trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava vo výške 36,51 eur + režijný paušál za rok 2011 vo výške 7,41 eur, vyjadrenie zo dňa 16.3.2012 vo výške 36,51 eur, vyjadrenie zo dňa 22.5.2012 vo výške 36,51 eur, odvolanie vo výške 36,51 eur +3x režijný paušál za rok 2012 po 7,63 vo výške 22,89 eur. Spolu odmena vo výške 176,34 eur + 20 % DPH vo výške 35,27 eur.

Vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ súd náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.